

Folkethinget at omtale Landstingets Forhandlinger paa en saadan Maade.

Frederiksen: Jeg veed virkelig ikke, hvor jeg skulde omtale dem, naar jeg ikke maa gjøre det her.

Formanden: Det erede Medlem har mange Midler til sin Naadighed til at omtale Landstingets Forhandlinger; men det ligger i Sagens Natur, at man ikke i det ene Thing kan anstille en saadan Kritik over det andet Things Forhandlinger.

Frederiksen: Naar jeg ønsker at tale til Landstinget, troede jeg, at jeg som Folkethingsmand maatte tale til det heri Folkethinget. Men det er jo forøvrigt ikke vesentligt Landstinget, som jeg ønsker at tale om, saa jeg kan godt tjene den erede Formand i at lade det fare. Det, jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa, er, at særlig i denne Sag staar Ministeriet forholdsvis liberalt overfor Landstinget. Jeg har lidt udtalt, hvorfor jeg havde Meget mod dets Grundsatninger, saaledes ogsaa mod Finansministerens, og at jeg f. Ex. havde Meget at sige ligeoverfor de Udgifter til Hærvæsenet, som den erede Finansminister ønskede bevilget af dette Thing. Men naar jeg ser hen til den anden Side af Salen, hvor vi jo ogsaa ønske, at Ministeren skulde gaa videre, kan jeg dog ikke Andet end indrømme, at han ligeoverfor Landstinget end ogsaa er liberal, mere frifindet end de i det Mindste, som have havt Ordet i det andet Thing. Der er aabenbart en Mulighed for en Regering, der gaar mere til Højre end den nuværende, og jeg kan ikke Andet end være ængstelig for at deltage i noget som helst Strid, der skulde bidrage til at fremkalde en mere konservativ Retning end den nuværende. Jeg nævnte Finanspolitikken, jeg kunde nævne mange andre Sager, navnlig det store konstitutionelle Spørgsmaal, som her ligger for, og hvor den konservative Retning altfor let kommer til at gjøre sig gjældende i det virkelige Liv ved en provisorisk Finanslov. Jeg skal føje til, at hvis der blot forelaa en bestemt Mulighed for at kunne danne et Koalitionministerium, var min Stilling en ganske anden. Naar Folk, som staa mig nær, have sagt, at man skulde henvende sig til Vælgerne og ikke frygte Opløsning paa Opløsning, er det ikke min Opfattelse; saa meget tror jeg at hende til Befolkningen, at jeg for min Del frygter for gjentagne Opløsninger. Jeg erkjender, at de Medlemmer, som repræsenterer Venstres Anskuelse heri Thinget, ere meget mere maadeholdne end Vælgernes Flertal rundt om i Landet. (En Stemme: Det stik Modsatte). Det erede Medlem siger: Det stik Modsatte, men jeg maa desværre erkjende, at saaledes som Vælgernes Opfattelse er her i Landet, foretrækker jeg de erede

Repræsentanter, som vi her have i Thinget fremfor Vælgermassen selv; jeg indrømmer, at Vælgermassen gaar endnu videre, og jeg venter mig ikke Stort af gjentagne Opløsninger; jeg er derfor parat til til enhver Tid at indlade mig paa Overenskomst, Forlig og Smødekommen med erede Medlemmer, saasnart jeg har bestemt paadviselig Mulighed for en saadan Smødekommen eller Overenskomst; men jeg gjentager, at det, der gjør, at jeg ikke kan gaa med til dette Forslag, er, at der ikke er paavist mig nogen som helst Mulighed for en saadan Smødekommen eller Overenskomst. Jeg vil endda tro, at det hos Medlemmerne her i Salen, eller i alt Fald hos en Del Medlemmer af maadeholdnere Anskuelse, kunde finde Anklang, saa at de vilde gaa ind derpaa; men det er, som sagt, dog ogsaa Veilingelsen, at der skulde være Mulighed for at danne et Ministerium, som kunde gjøre saadanne Anskuelse gjældende, og jeg ser ikke, at der for Dieblisset er en saadan Mulighed tilstede. Det er Grunden, hvorfor jeg ikke i Dieblisset kan stemme for det Adresseforslag, som her foreligger. Men idet jeg siger det, kan jeg ikke Andet end tillige bestemt fralægge mig adskillige Udtalelser, som ere fremkomne netop fra Mænd, som staa paa samme Side som jeg, og som jeg med stor Bekymring har hørt. De tale om provisoriske Finanslove, som for mig ere ensbetydende med Frihedens Tilintetgjørelse. Jeg kan ogsaa kun med Uvillie høre den Maade, hvorpaa Folkethingets berettigede og lovhjemlede Indflydelse ogsaa paa Regeringens Sammensætning bliver omtalt rundt om i Landet af Folk, som staa paa samme Side som jeg; jeg griber denne første Leilighed, jeg har efter Valgene, til at omtale dette. Sa med Hensyn til selve det parlamentariske System, saa har jeg vel bekæmpet Venstres Opfattelse, og jeg skal gjøre det til enhver Tid overfor det, som jeg finder, er Misbrug af de parlamentariske Rettigheder. Der er Medlemmer her tilstede, som kunne vidne, at jeg ved selve Valgene paa ethvert Sted, hvor jeg havde nogen Indflydelse, har gjort, hvad jeg kunde for at forhindre deres Gjenvalg. Men Et er Misbrug af disse Rettigheder, og et Andet er selve de parlamentariske Grundsatninger. Jeg griber her Leiligheden til at udtale, at jeg kjender ikke noget alvorligt konstitutionelt Liv uden parlamentariske Grundsatninger, og, skjøndt jeg ikke vil være med til den Parlamentarisme, som bliver anbefalet af det forenede Venstre, hævder jeg alligevel Retten for mig til at holde paa det parlamentariske System. (S. N. Hansen: I Theorien!). Det erede Medlem siger Theori, men Theori og Theori, Praxis og Praxis kunne være meget forskellige Ting, og navnlig skulde det erede Medlem ikke være saa let til at henkaste denne Ytring; thi er der Nogen her, der er usikker, er det sandelig det erede Medlem og hans Venner. Det erede Medlem selv er jo saa ofte blevet behandlet i den senere Tid, at